

Алишер Навоий

АЛИШЕР НАВОИИ ТУФИЛГАН КУННИНГ 525 ЙИЛЛИГИГА

ҒАЗАЛЛАР

I.
Войким, душмандек ўлди ахдидин бегона дуст;
Душманин ўтурса, ахд эттимики, тутмай ёна дуст.
Согаримса захру саҳро узра пуш шиддатни
Билмас улким, бор аинга ҳамкоса ҳамхона дуст.
Жон куши ўртанди, — севгач ёриниг ўтлуг юзни,
Найлагтаг қуййад, чу бўлгай шамъи да парвона дуст.
Водийи ҳижронда ағеринга ёр ўлдум нетонг,
Гар бўлур гуни бибоний билга девона дуст.
Дустлуни жонионди истармен, манга олам эли —
Душманин жон бўлса бўлсун, бор эса жонона дуст.
Аҳли дин паймоникандир, киласа бўлмас дустслуқ,
Бас манга мур дайдир улким тутар паймона дуст.
Зулғина тушса Навоий холи шавқидин-нетонг.
Домдин ўйқ чораси ҳар кушини бўлгай дона дуст.
(«Ғаройбус-сигар»дан)

II.
Қилди душман раҳм баским, қилди жавр издор дуст;

Алишер Навоининг линг тоилинган сурати. Мазкур сурат расом Ад Фақири Али миниатюраси (XVI аср бошлари) асосида ишланган.

ВАФОДОР ЁР ҲАҚИДА

(«Ҳайратул-аббор»дан)
Ҳар кишига етса фаладини
ғаме,
Бўлмаса ҳамдарди анип
ҳамдаме,
Роз лабин тиккан инни сўнкаса,
Ҳар иски кўнглида эрур
тўкмаса,
Дард ёқиб шузълан побудини,
Чархдин ўткарғай аиниг дудини,
Тин баю кўкенин чок айлагай,
Дард они бир дамда ҳалол
айлагай.
Сарсари ғам жонига ургай
сипехр,
Хирмани умрни суворгай
сипехр,
Бас, кишига умр хүчин-бр эмиш,
Ёр деган ёри вафодор эмиш,
Ерик, ойин вафо ўйқ анга,
Шамъи кийидурни, эи ўйқ анга,
Шамъи кийидурни, эи ўйқ анга,
Утсики ўйқ анда энэ тўшаси,
Утсики ўйқ анда энэ тўшаси.

Ёрки бор анда вафодёй бил.
Умр деган ёри вафодор бил.
Ҳар киши оламда ўтрур ёрни,
Бир садафедур дури шахкорсиз,
Ийк хунари ўлгус эса ўз кини,
Кайди инни сонида ўлгус кини,
Фард⁴ киши даврда тоғимас
наво,
Елиз овучдин ким эшитни
садо?

Ерисиз ал охи ғам-андуд эрур.
Енса йиғоч, ёлиз, иши-дуд
эрур,
Ток киши айши уйни бил тигури,
Уйга қатон ҳомига ўлур бир
суту?

Сийса ўқоб⁵ эгни уза бир қанот,
Тең учар, лек анга бир дад
ҳаёт.
Солимас ўюн нари бисотиди
шайниб,
Бўлса анинг тоғиди бир
қайтабати.

Топки чақмоқдин ўлтаг ийроқ,
Тийра⁶ тутор иквалини ул
фироқ.
Бир-бирига чун этишурлар
даме,

Равишан ўлур ўтаридан оламе,
Синис қалманин шакидин
бир учи,
Оқиз ўлур кома рақам қылтичи,

Еки сингар⁷ гўшага мухтоҳ
эрур,
Биллини камониага анига
халло⁸ эрур.

Дур нечаким айдин ўлди
ирироқ.
Лайла ҳам ўлса ёнида яхшироқ,
Жумла жаҳон шаҳнингиди
бор,

Кимкин гадодур деган ёри
бор,
Шоҳини, ўйқ ҳамдаму бри анинг,
Кўнглида кўп бўлгуси бори
анинг.

Киши бирон ҳаминиасу бўлни
сафуборлини⁹,
Ер эрур гуҳаре бебахо,
Ким анга мухтоҳ не щоҳ, не
гадо.

Ушбу сифат ёрки, маркум¹⁰
эрур,
Войки бу даврда маъдум¹¹
эрур.

Бўлса деги тоғимас осон эмас,
Жинис башар¹² ичра ҳуд имкон.

1. Сипехр — фалак; 2. туша —
олиқ-сифат; 3. ёлиғи — ёлғи, яни;
5. ўқоб — бургут; 6. шайн — пук;
7. тийра — корони; 8. шак —
намиш, қалманинчи ўнчидаги икнига
булинган икни; 9. сингар — камон
үни; 10. халло — нахтани чигит-
дан ажратувчи; 11. сабубор — юни
енгиз; 12. маркум — раҷон — юни
лиганин, айтб ўтлаган; 13. маъдум —
иуқ; 14. жинис башар — исоният.

ОДАМИЙЛИК. ИНСОНИЙЛИК

(Навоий ўзининг машхур «Сонимасида» ўзига замондош шоир — дўстларидан Суҳайнай, Туфайлий, мардум Сайд Ҳасан Ардашор, Пахлавон Муҳаммад кабиларни маджилиб, эслаб бўлни, инва бошни дўстлари ҳақида фарҳанниб, қуйидаги-ларни ёзиди:

...Нутганин гарчи шиноят дери бор,
Шукрандоги ҳиноят дери бор.
Ким агар бордилар айдоқ аҳсад,
Инва ҳам жамъи агурулар аҳсоб.
Биринчи Мирза Атойи янглиг,
Бирди дарвеши Файзи янглиг,
Ул бирда ишнекида уза меҳр,

Бу бирни фазл қўшишига сипехр.
Ихтиёр улкин азур нозури таъб.
Лутф майдони аро чубутил таб.
Осанфий улки, не нам этса
ракам.
Қиймати мулик Сулаймонидур
кам.
Яна бир келди Бинонидур
фуни²—
Касбиди айламади маъни
жунун,
Яна бир дардуға ғамим Оғоди,
Ҳамдамим ёри зиёратгоҳи.
Яна бир Машҳиди уз даҳрда
тоқ
Пон таҳриру каримул—аҳлоқ.

Миз билан қўшиб талиғин қилиди.
Дўстлик ёнг яхши қишиларга ҳос хусусинидир.
Дўстлик, Навоий таъифича, ҳар
бир иносон учун ҳаводил зарур
бис нарса, ўз ҳафтати дўст
ортимаган иносон ёнг бахтсизди.
Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.
Бир садафедур дури шахкорсиз...
Фард киши даврдағо томпас
зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.
Дўстлик ёнг яхши қишиларга ҳос хусусинидир.
Дўстлик, Навоий таъифича, ҳар
бир иносон учун ҳаводил зарур
бис нарса, ўз ҳафтати дўст
ортимаган иносон ёнг бахтсизди.
Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

Дўстлик таъифига «Ҳайратул-аббор»да Навоининг ёнг
яхши, ёнг самимий сатрлари
багишланган. Навоий бу асариди
дўст душунчасини, ишни
оши тушунчалари билан бирга
қўшиб ёзиди:

Ҳар киши оламда ўрзу
ериз.

Бир садафедур дури шахкорсиз...

Фард киши даврдағо томпас

зат қўшишаси—давлат, элдан-эл
жамъиатиниҳат, ғазар
амад килди. Ву жиҳатдан ўнинг
бирда ватандони Ҳурсоидан қо-
чиб, бошца юрта кетиб колгап-

миш билан қўшиб талиғин қилиди.

